

Hiob 9

Septuaginta (LXX)

1 ύπολαβών δὲ ιωβ λέγει

2 ἐπ' ἀληθείας οἶδα ὅτι οὗτος ἐστίν πῶς γάρ ἔσται δίκαιος βροτὸς παρὰ κυρίῳ

3 ἐὰν γάρ βούληται κριθῆναι αὐτῷ οὐ μὴ ὑπακούσῃ αὐτῷ ἵνα μὴ ἀντείπῃ πρὸς ἓνα λόγον αὐτοῦ ἐκ χιλίων

4 σοφὸς γάρ ἐστιν διανοίᾳ κραταιός τε καὶ μέγας τίς σκληρὸς γενόμενος ἐναντίον αὐτοῦ ὑπέμεινεν

5 ὁ παλαιῶν ὅρη καὶ οὐκ οἶδασιν ὁ καταστρέφων αὐτὰ δργῇ

6 ὁ σείων τὴν ὑπ' οὐρανὸν ἐκ θεμελίων οἱ δὲ στῦλοι αὐτῆς σαλεύονται

7 ὁ λέγων τῷ ἡλίῳ καὶ οὐκ ἀνατέλλει κατὰ δὲ ἄστρων κατασφραγίζει

8 ὁ τανύσας τὸν οὐρανὸν μόνος καὶ περιπατῶν ὡς ἐπ' ἐδάφους ἐπὶ θαλάσσης

9 ὁ ποιῶν πλειάδα καὶ ἔσπερον καὶ ἀρκτοῦρον καὶ ταμίεια νότου

10 ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα ἔνδοξά τε καὶ ἔξαισια ὃν οὐκ ἐστιν ἀριθμός

11 ἐὰν ὑπερβῇ με οὐ μὴ ἴδω καὶ ἐὰν παρέλθῃ με οὐδ' ὡς ἔγνων

12 ἐὰν ἀπαλλάξῃ τίς ἀποστρέψει ἢ τίς ἐρεῖ αὐτῷ τί ἐποίησας

13 αὐτὸς γάρ ἀπέστραπται δργήν ὑπ' αὐτοῦ ἐκάμφησαν κρίτη τὰ ὑπ' οὐρανὸν

14 ἐὰν δέ μου ὑπακούσηται ἢ διακρινεῖ τὰ ρήματά μου

15 ἐάν τε γάρ ὃ δίκαιος οὐκ εἰσακούσεται μου τοῦ κρίματος αὐτοῦ δεηθήσομαι

16 ἐάν τε καλέσω καὶ ὑπακούσῃ οὐ πιστεύω ὅτι εἰσακήκοέν μου

17 μὴ γνόφω με ἐκτρίψῃ πολλὰ δέ μου τὰ συντρίμματα πεποίηκεν διὰ κενῆς

18 οὐκ ἐῷ γάρ με ἀναπνεῦσαι ἐνέπλησεν δέ με πικρίας

19 ὅτι μὲν γάρ ἴσχύι κρατεῖ τίς οὖν κρίματι αὐτοῦ ἀντιστήσεται

20 ἐὰν γάρ ὃ δίκαιος τὸ στόμα μου ἀσεβήσει ἐάν τε ὃ ἄμεμπτος σκολιὸς ἀποβήσομαι

21 εἴτε γάρ ἡσέβησα οὐκ οἶδα τῇ ψυχῇ πλὴν ὅτι ἀφαιρεῖται μου ἡ ζωή

22 διὸ εἶπον μέγαν καὶ δυνάστην ἀπολλύει ὁργή

23 ὅτι φαῦλοι ἐν θανάτῳ ἔξαισίφ ἀλλὰ δίκαιοι καταγελῶνται

24 παραδέδονται γὰρ εἰς χεῖρας ἀσεβοῦς πρόσωπα κριτῶν αὐτῆς συγκαλύπτει εἰ δὲ μὴ αὐτός τίς ἐστιν

25 ὁ δὲ βίος μού ἐστιν ἐλαφρότερος δρομέως ἀπέδρασαν καὶ οὐκ εἴδοσαν

26 ἦ καὶ ἐστιν ναυσὶν ἵχνος ὄδοι ἦ ἀετοῦ πετομένου ζητοῦντος βοράν

27 ἐάν τε γὰρ εἶπω ἐπιλήσομαι λαλῶν συγκύψας τῷ προσώπῳ στενάξω

28 σείομαι πᾶσιν τοῖς μέλεσιν οἴδα γὰρ ὅτι οὐκ ἀθῷόν με ἐάσεις

29 ἐπειδὴ δέ εἰμι ἀσεβής διὰ τί οὐκ ἀπέθανον

30 ἐάν γὰρ ἀπολούσωμαι χιόνι καὶ ἀποκαθάρωμαι χερσὶν καθαραῖς

31 ίκανῶς ἐν ρύπῳ με ἔβαψας ἐβδελύξατο δέ με ἡ στολή

32 οὐ γὰρ εἴ ἀνθρωπος κατ' ἐμέ φῶ ἀντικρινοῦμαι ἵνα ἔλθωμεν ὁμοθυμαδὸν εἰς κρίσιν

33 εἴθε ἦν δι μεσίτης ἥμιῶν καὶ ἐλέγχων καὶ διακούων ἀνὰ μέσον ἀμφοτέρων

34 ἀπαλλαξάτω ἀπ' ἐμοῦ τὴν ράβδον ὁ δὲ φόβος αὐτοῦ μὴ με στροβείτω

35 καὶ οὐ μὴ φοβηθῶ ἀλλὰ λαλήσω οὐ γὰρ οὕτω συνεπίσταμαι